

MANIFEST DE LA USOC AMB MOTIU DE LA DIADA NACIONAL DE CATALUNYA 11 DE SETEMBRE DE 2018

PER UN SINDICALISME INDEPENDENT I AUTÒNOM AL SERVEI DE LA CLASSE TREBALLADORA

La USOC, com cada any, publica el seu manifest per la **DIADA NACIONAL DE CATALUNYA** tot valorant els diferents esdeveniments en els àmbits socials, econòmics, polítics i laborals de Catalunya.

Aquest any volem incidir de forma particular en el paper que ha de representar aquest sindicat dins el moviment sindical de Catalunya, dins el sindicalisme català en el futur, tenint en compte les experiències del passat recent.

Recentment, la Unió Sindical Obrera de Catalunya ha complert cinquanta anys des de la seva fundació i com no pot ser de cap altra manera, sempre ha estat implicada en els esdeveniments polítics, socials i laborals que s'han viscut a Catalunya. Des de la lluita antifranquista a la reclamació de la democratització de les estructures del poder polític i sindical. En definitiva, una lluita pel progrés del sistema de llibertats i a favor de la classe treballadora.

Durant la transició política al final del franquisme, el sindicat es va posicionar de manera decidida cap a una democràcia avançada política, social i de reconeixement de l'autogovern de Catalunya, que era una demanda social molt transversal. En aquest sentit cal recordar que el lema de l'Assemblea de Catalunya de la qual vam formar part des del seu inici era llibertat, amnistia i estatut d'autonomia. La negociació i el pacte han estat sempre útils per avançar a Catalunya i a Espanya i hauran de ser forçosament útils en el futur per avançar i trobar solucions.

Cal analitzar també quin ha estat el paper del sindicalisme en aquests anys d'increment de la tensió i enfrontament polític entre els Governos d'Espanya i de la Generalitat de Catalunya. No hi ha hagut una plataforma sindical conjunta que agrupés al sindicalisme per donar una resposta a una creixent desigualtat creada per les conseqüències de la crisi econòmica i de les polítiques d'austeritat. Els sindicats majoritaris i institucionals han instrumentalitzat la situació tot exclouent la resta d'organitzacions sindicals. La conseqüència final de l'actuació dels grans sindicats i de les grans mobilitzacions d'associacions en pro de la independència, ha estat relegar el moviment sindical per sota de les mobilitzacions polítiques i ha situat en una posició de feblesa el sindicalisme deixant de banda el veritable fi del moviment sindical. La millora de les condicions laborals i socials dels treballadors i treballadores.

D'acord als punts exposats, ens reafirmem en la plena vigència dels principis recollits en la CARTA FUNDACIONAL i en els estatuts de la USOC (1961): democràcia, pluralisme polític i autonomia sindical. Es fa absolutament necessari fixar com a organització la posició respectuosa amb el que som, fidels als nostres estatuts i en coherència amb la carta fundacional, que fixin la nostra participació en plataformes polítiques que no signifiquin allunyar-se dels principis i objectius d'una organització sindical de classe com la nostra.

En els darrers anys han succeït moltes coses en la societat catalana i s'han de treure les conclusions necessàries per preservar la funció principal de qualsevol organització sindical: la defensa dels drets dels treballadors i treballadores, les polítiques socials que permetin superar l'exclusió i la pobresa, la igualtat entre homes i dones, la defensa del sistema públic de pensions, de l'ocupació de qualitat, dels salaris dignes; en definitiva, de la justícia i la cohesió social.

Barcelona a 5 de setembre de 2018.

Comissió Executiva de la Unió Sindical Obrera de Catalunya